

Sygn. akt III K 71/10

POSTANOWIENIE

Dnia 10 czerwca 2010 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu w III Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSO Elżbieta Sztenc

Protokolant: Joanna Rapior

przy udziale Krystyny Gabary - Piętka Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w sprawie przeciwko A. L.

skazanemu z art. 280 § 1 i innych k.k.

wniosku skazanego z dnia 1.03.2010 r.

w przedmiocie wydania wyroku łącznego

na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k., art. 632 pkt 2 k.p.k.

p o s t a n a w i a

I. postępowanie w sprawie umorzyć,

II. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. Roberta Wrześcińskiego kwotę 146,40 zł tytułem udziału obrońcy w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego,

III. koszty postępowania zaliczyć na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

A. L. wniósł o wydanie nowego wyroku łącznego, obejmującego kary pozbawienia wolności orzeczone prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 16 września 2003 r., sygn. akt III K 133/01 za czyn z art. 280 § 1 k.k. i art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. (popelniony w dniu 4 lutego 1999 r.), za który wymierzono karę 4 lat pozbawienia wolności oraz karę 10 stawek dziennych grzywny po 50 złotych każda;
2. Sądu Rejonowego dla Wrocławia - Śródmieścia z dnia 11 sierpnia 2004 r., sygn. akt II K 1638/02 za czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. (popelniony w dniu 19 sierpnia 1999 r.), za który wymierzono karę 2 lat pozbawienia wolności;
3. Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 31 stycznia 2006 r., sygn. akt III K 236/04, zmienionego wyrokiem Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 3 lutego 2010 r., sygn. akt II AKa 327/08 za czyn z art. 280 § 2 k.k. i art. 156 § 1 pkt 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. (popelniony w nocy z 13/14 stycznia 1999 r.), za który wymierzono karę 11 lat pozbawienia wolności oraz karę 50 stawek dziennych grzywny po 100 złotych każda,
4. Sądu Rejonowego dla Wrocławia - Śródmieścia z dnia 13 lutego 2006 r., sygn. akt V K 2530/05 za czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. (popelniony w dniu 25 lutego 2000 r.), za który wymierzono karę 1 roku pozbawienia wolności

- przy czym kary pozbawienia wolności oraz kary grzywnien orzeczone wyrokami opisanymi w punktach 1-4 zostały objęte wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 19 grudnia 2008 r., sygn. akt III K 200/08, na mocy, którego A. L. wymierzono karę łączną 12 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną 50 stawek dziennych grzywny po 50 złotych każda.

W uzasadnieniu swojego wniosku o wydanie wyroku łącznego, skazany A. L. podniósł, iż ww. wyrok łączny tut. Sądu „niejako automatycznie został rozwiązany”, gdyż Sąd Najwyższy po rozpoznaniu kasacji, uchylił wcześniejszy wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 18.08.2008 r., sygn. akt II AKa 61/08, na mocy którego wymierzono mu karę 11 lat pozbawienia wolności.

Obszerne uzasadnienie wniosku wskazuje przy tym, iż ww. powołując się na przepis art. 575 § 2 k.p.k. - wnosi o orzeczenie nowej kary łącznej pozbawienia wolności, przy uwzględnieniu wymiaru kar orzeczonych wobec współsprawców czynu, za który wymierzono mu karę w sprawie o sygn. akt III K 236/04 tut. Sądu.

Wniosek skazanego A. L. o wydanie wyroku łącznego nie może być uwzględniony.

Przepis art. 575 § 2 k.p.k. co prawda stanowi, iż jeżeli choćby jeden z wyroków stanowiących podstawę wyroku łącznego ulega uchyleniu lub zmianie, wyrok łączny traci moc, a sąd w miarę potrzeby wydaje nowy wyrok łączny. Przepis ten nie może być jednak interpretowany wyłącznie literalnie, lecz należy stosować tzw. wykładnię celowościową, tj. przy ustalaniu, czy zachodzi potrzeba wydania nowego wyroku łącznego, winno się uwzględniać, jakie kary jednostkowe miałyby zostać nim objęte oraz jakie kary jednostkowe zostały objęte poprzednio wydanym wyrokiem łącznym.

Jak wynika bowiem z wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 14 października 2008 r., sygn. akt II AKa 289/09 (LEX nr 469958) instytucja wyroku łącznego, to procesowy wyraz przyjętej przez ustawodawcę prawnomaterialnej konstrukcji łączenia kar.

W wyroku Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 7 września 2006 r., sygn. akt II AKa 195/08 (LEX nr 314885) wskazano nadto, iż połączeniu wyrokami łącznym nie podlegają wyroki jednostkowe, tylko kary jednostkowe orzeczone w konkretnych wyrokach.

W związku z tym, skoro wyrok łączny Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 19 grudnia 2008 r., sygn. akt III K 200/08 obejmował m.in. karę 11 lat pozbawienia wolności oraz karę 50 stawek dziennych grzywny po 100 złotych każda, orzeczone na mocy wyroku tut. Sądu z dnia 31.01.2006 r., sygn. akt III K 236/04 (zmienionego wyrokiem Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 18 czerwca 2008 r., sygn. akt II AKa 61/08), zaś nowy wyrok łączny (wobec uchylecia tegoż ostatniego wyroku Sądu Apelacyjnego) miałyby objąć te same kary (tj. karę 11 lat pozbawienia wolności oraz karę 50 stawek dziennych grzywny po 100 złotych każda), wymierzone skazanemu na mocy ww. wyroku tut. Sądu (zmienionego wyrokiem Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 3 lutego 2010 r., sygn. akt II AKa 327/08), to uznać należało, iż w niniejszej sprawie występuje tzw. powaga rzeczy osądzonej.

Jak bowiem wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 25 lipca 2007 r., sygn. akt V KK 168/07 (OSNwSK 2007/1/1722), problem rzeczy osądzonej może wystąpić w procesie karnym nie tylko przy orzekaniu w przedmiocie odpowiedzialności za popełniony czyn, ale także w odniesieniu m.in. do wydania wyroku łącznego. Tak więc okoliczność wyłączająca postępowanie wobec powagi rzeczy osądzonej ma miejsce także wtedy, gdy zapadły wyroki łączne, obejmujące te same skazania na kary jednostkowe.

Uwzględniając powyższe, tj. fakt, iż kary jednostkowe: 11 lat pozbawienia wolności oraz 50 stawek dziennych grzywny po 100 złotych każda, orzeczone wyrokiem tut. Sądu z dnia 31.01.2006 r. w sprawie o sygn. akt III K 236/04 zostały już objęte wyrokiem łącznym tut. Sądu z dnia 19 grudnia 2008 r., sygn. akt III K 200/08 (co wynika również z aktualnej informacji Krajowego Rejestru Karnego dotyczącej skazanego A. L. k. 73-74) - na mocy art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. postępowanie o wydanie nowego wyroku łącznego należało umorzyć.

O kosztach nieopłaconej obrony z urzędu orzeczono na podstawie art. 626 § 1 k.p.k. i art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26.05.1982 r. Prawo o adwokaturze (tekst jednolity Dz. U. z 2002 roku, Nr 123, poz. 1058).